Opłata pocztowa uiszczona gotówką.
Nr. 19. Warszawa, dnia 20 lipca 1937 r. **Rok XX.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**
Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."
Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.
Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.
Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 41 — 42

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 48 — 51

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 146 — 157.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

143.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 lipca 1937 r.

(Nr. Pers. 706/65).

o dodatkach służbowych dla starostów i wicestarostów grodzkich.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 303) ustalam od dnia 1 czerwca 1937 r. aż do dalszego zarządzenia następujące stawki miesięczne dodatków służbowych dla starostów i wicestarostów grodzkich, nie będących równocześnie starostami lub wicestarostami powiatowymi:

300 zł. — dla starostów grodzkich: krakowskiego, lwowskiego, łódzkiego, poznańskiego, sosnowieckiego, wileńskiego, południowo-warszawskiego, północno-warszawskiego, prasko-warszawskiego i śródmiejsko-warszawskiego;

250 zł. — dla starostów grodzkich: białostockiego i lubelskiego;

100 zł. — dla wicestarostów grodzkich: krakowskiego, lwowskiego, łódzkiego, poznańskiego, południowo warszawskiego, północno-warszawskiego, prasko-warszawskiego, śródmiejsko warszawskiego, sosnowieckiego i wileńskiego;

75 zł. — dla pozostałych wicestarostów grodzkich nie będących równocześnie wicestarostami powiatowymi.

Wyżej wymienieni starostowie grodzcy tracą jednocześnie prawo do przysługującego im dotychczas dodatku funkcyjnego.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

144.

OKÓLNIK Nr. 41

z dnia 13 lipca 1937 r.

o zalecaniu, kolportażu i sprzedaży wydawnictw w urzędach administracji państwowej.

(Nr GL 83a-38).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Kolportaż i rozsprzedaż różnych wydawnictw (książek, broszur, czasopism, albumów i t. p.) przez instytucje społeczne i osoby prywatne wśród urzędów i instytucyj administracji państwowej i ich pracowników przybiera niejednokrotnie formy niewłaściwe, zakłóca tok urzędowania i przynosi szkodę dla interesu publicznego. Z drugiej strony zalecanie wydawnictw przez władze niekiedy wykorzystywane jest również do nadużyć, narażających na szkodę interesy prywatne, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy agenci danego wydawnictwa, dzięki posiadanym w swych rękach zaleceniom urzędów, wywierają zdecydowany nacisk zarówno przy uzyskiwaniu płatnego materiału informacyjnego do tego wydawnictwa, jak i przy jego rozsprzedaży.

W związku z powyższym Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr 17 z dnia 3 lipca 1937 r. ustalił następujące zasady:

a) w urzędach i instytucjach państwowych kolportaż i rozsprzedaż wydawnictw są zasadniczo niedopuszczalne;

b) w przypadkach szczególnych władze centralne mogą stosować wyjątki od powyższej zasady, zawiadamiając o tym podległe organa; wywieranie nacisku ze strony kolporterów i sprzedawców nie powinno być w żadnym wypadku tolerowane;

c) osobom interesowanym żadne pisma w sprawie dopuszczenia lub zalecenia wydawnictw nie powinny być wydawane.

Celem skutecznego wprowadzenia w życie powyższych zasad zarządzam co następuje:

1) P. P. Wojewodowie (Starostowie) podadzą bezzwłocznie ustalone przez Pana Prezesa Rady Ministrów zasady do wiadomości podległych urzędów i instytucyj rządowych oraz wszystkich zatrudnionych w nich funkcjonariuszów.

2) P. P. Wojewodowie i Starostowie podadzą powyższe również do wiadomości właściwych urzędów i instytucyj samorządowych celem analogicznego stosowania.

3) O konkretnych wypadkach przekroczenia zakazu kolportażu i rozsprzedaży lub wywierania niedopuszczalnego nacisku przez kolporterów i sprzedawców wydawnictw zaleconych specjalnie przez władze centralne (zasada pod b)) należy komunikować Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

4) W sprawie zalecania wydawnictw w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuję, co następuje:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prowadzi w swoim Dzienniku Urzędowym specjalny dział bibliograficzny, w którym omawia nieurzędowe (prywatne i półurzędowe) wydawnictwa (książki, czasopisma), celem zwrócenia na nie uwagi podległych władz i urzędów rządowych i samorządowych oraz urzędników.

Wzmianki bibliograficzne ujęte są w dwa działy: a) dział C. I — wydawnictwa „zalecone" i b) dział C. II — wydawnictwa „interesujące administrację spraw wewnętrznych".

Dla uniknięcia wątpliwości w związku z tym podziałem wyjaśniam, że zakwalifikowanie wydawnictwa do jednego lub drugiego z powyżej wymienionych działów nie ustala *żadnej hierarchii* tych wydawnictw pod względem ich wartości wewnętrznej, podobnie jak niezamieszczenie jakiegoś wydawnictwa w tej bibliografii nie zawiera jego dyskwalifikacji.

Przy redagowaniu tego działu Dziennika Urzędowego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ma na oku z jednej strony potrzeby *usprawnienia urzędowania oraz zawodowego wyszkolenia* i dokształcenia urzędników, z drugiej — *możliwości finansowe* urzędów i urzędników. Z tych względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmuszone jest przeprowadzać pewien podział między takimi wydawnictwami, które wiążą się *bezpośrednio* z interesami służby i urzędowaniem a innymi wydawnictwami, które nie posiadają tych cech, chociaż poza tym mogą być i są wartościowe z punktu widzenia ogólnego przygotowania i wykształcenia między — takimi wydawnictwami, które przy znanej Ministerstwu szczupłości funduszów rozporządzalnych na cele zakupna książek powinny mieć *pierwszeństwo* oraz takimi, których nabycie z natury rzeczy może nastąpić dopiero *w dalszej kolejności*.

Zważywszy, iż szereg bardzo poważnych wydawnictw żali się z powodu niezakwalifikowania ich do działu „zaleconych", zwracam uwagę, iż odtąd w dziale I bibliografii będą omawiane *jedynie wydawnictwa bezpośrednio związane z czynnościami urzędowymi*, a więc: opracowania kodyfikacyjne, opracowania tekstów poszczególnych ustaw i rozporządzeń w układzie systematycznym z komentarzami i orzecznictwem, prace teoretyczne, dotyczące organizacji i zadań administracji ogólnej lub działów administracji bezpośrednio z nią związanych i tp. i inne prace, mogące stanowić bezpośrednią pomoc przy czynnościach urzędowych.

W dziale II bibliografii omawiane będą inne prace uznane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za wartościowe z punktu widzenia szerszych zainteresowań urzędników administracji ogólnej.

Przy tej sposobności podkreślam raz jeszcze wyraźnie, iż zakwalifikowanie wydawnictwa do działu „zaleconych" nie nakłada ani na władze administracji ogólnej ani na urzędników tych władz *obowiązku* zakupienia takiego wydawnictwa i nie może być w żadnym wypadku podstawą do wywierania w tym kierunku jakiegokolwiek nacisku, czy to na urzędy rządowe lub samorządowe czy ich urzędników ze strony czynników związanych z danym wydawnictwem.

5) Wojewódzkie władze administracji ogólnej *winny zasadniczo zaniechać zalecanie we własnym zakresie takich książek i innych wydawnictw, które nie zostały jeszcze uwzględnione w dziale bibliograficznym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych*. Wyjątek stanowią wydawnictwa o charakterze wyłącznie regionalnym.

6) Wojewódzkie władze administracji ogólnej we własnym zakresie nie będą w żadnym wypadku dokonywały zaleceń poszczególnych wydawnictw inaczej, jak tylko przez omówienie w dziale bibliograficznym Dziennika Wojewódzkiego.

7) Stałe czuwanie nad wykonaniem niniejszego okólnika na zasadzie § 7 i 8 rozporządzenia z dnia 9 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 264) jest obowiązkiem P. P. Wicewojewodów.

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

145.

OKÓLNIK Nr. 42

z dnia 16 lipca 1937 r.

o wytycznych do prowadzenia akcji F. O. N. na terenie województw.

(Nr. Wojsk. 8-5-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przesyłam P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) instrukcję Ministra Spraw Wojskowych do prowadzenia akcji wśród społeczeństwa na terenie województw na rzecz Funduszu Obrony Narodowej. Instrukcja ta ma na celu ujednostajnienie działalności samoistnie utworzonych Wojewódzkich Komitetów F. O. N. i skoordynowanie wyników ich prac.

Powołane w pkt. 6-ym Instrukcji zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych: Nr. 4900-510/Og. BOA. i Nr 4900-509/Og. BOA. z dnia 29 lipca 1936 r., z których pierwsze przesłałem już Panom przy piśmie Nr. Wojsk. M. 6/87/1 z dnia 6 sierpnia 1936 r. załączam.

Jednocześnie polecam Panom ściśle współpracować z Dowódcami Okręgów Korpusów w zakresie organizacji akcji zbiórki na Fundusz Obrony Narodowej.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
L. dz. 912/BAA/Sekr. FON.

Zał. Nr. 1 do okól. Nr 42/1937

INSTRUKCJA

do prowadzenia akcji wśród społeczeństwa na terenie województw na rzecz Funduszu Obrony Narodowej.

1) Na terenie każdego województwa istnieje „Wojewódzki Komitet Funduszu Obrony Narodowej", który koncentruje w swych ramach całość akcji w obrębie swego okręgu.

2) W obrębie i na szczeblu województwa mogą istnieć Komitety ugrupowań społecznych

i zawodowych, jako wojewódzkie oddziały tych ugrupowań, którym Minister Spraw Wojskowych przyzna uprawnienia do samodzielnego występowania i czynienia zbiórek w ramach swej organizacji.

3) Komitety ugrupowań społecznych i zawodowych podlegają ewidencyjnie i sprawozdawczo Wojewódzkim Komitetom Funduszu Obrony Narodowej.

4) W obrębie powiatu i na terenie miast mogą istnieć Komitety Powiatowe i Miejskie, podległe Komitetom Wojewódzkim.

5) W skład Komitetu Wojewódzkiego, Powiatowego, czy Miejskiego wchodzi przedstawiciel wojska, wyznaczony przez Dowódcę danego Okręgu Korpusu.

6) Zakres działania i organizację prac określa swobodnie Wojewódzki Komitet Funduszu Obrony Narodowej dla siebie, jak również dla Komitetów Powiatowych i Miejskich przy zastosowaniu postanowień dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9.IV.1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 225), rozporządzenia wykonawczego z dnia 9.VII.1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 390), zarządzeń Ministra Spraw Wojskowych Nr. 4900 509/BOA i Nr. 4900 510/BOA z dnia 29.VII.1936 r. oraz niniejszej instrukcji.

Zarys organizacji, program i odpis protokołu zebrania, na którym ukonstytuował się „Wojewódzki Komitet Funduszu Obrony Narodowej" należy przesłać do Sekretariatu F. O. N. — do uzgodnienia.

7) Do akcji zbiórkowej na Fundusz Obrony Narodowej powołany jest, w zakresie operacyj bankowych, Bank Polski oraz jego Oddziały (rachunek żyrowy), jak również Pocztowa Kasa Oszczędności oraz jej Oddziały i wszystkie urzędy pocztowe (konto czekowe Nr. 6).

Bank Polski i Pocztowa Kasa Oszczędności oraz ich Oddziały upoważnione są do przyjmowania na rzecz Funduszu Obrony Narodowej darów:

a) gotówki,

b) walut zagranicznych (banknotów), monet złotych i srebrnych bez względu na to, czy mają wartość obiegową, czy nie oraz sztab złota,

c) papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu oraz dywidendowych, przy czym obligacje 6% Pożyczki Narodowej winny być zaopatrzone w oryginalny podpis ofiarodawcy (cesję).

Przy składaniu darów na Fundusz Obrony Narodowej w pow. instytucjach oraz przy wpłacaniu pieniędzy w urzędach pocztowych, nie będą pobierane żadne opłaty.

8) Tak Wojewódzkie Komitety Funduszu Obrony Narodowej, jak i Komitety społeczne i zawodowe posiadają w Pocztowej Kasie Oszczędności osobne konta, otworzone przez Sekretariat Funduszu Obrony Narodowej, z których wszelkie wpływy pieniężne przelewane są automatycznie z końcem miesiąca na ogólne konto Funduszu Obrony Narodowej P. K. O.— Warszawa, Nr 6.

Tworzenie innych kont, a zwłaszcza składanie pieniędzy w kasach innych instytucyj — jest niedopuszczalne.

9) Dążyć należy, by społeczeństwo składało, o ile możności, dary pieniężne. Przejawioną jednak wolę ofiarodawcy ufundowania pewnego sprzętu wojennego dla wskazanej jednostki należy uszanować, a nawet specjalnie poprzeć tam, gdzie akcja taka może się stać, w dużej mierze, propagatorem idei dozbrojenia Armii. W tym wypadku decyzja co do wyboru sprzętu, jak również zamówienie i wykonanie sprzętu, może nastąpić jedynie w porozumieniu i za pośrednictwem Sekretariatu Funduszu Obrony Narodowej, po całkowitym wpłaceniu należności za sprzęt na konto Funduszu Obrony Narodowej, P. K. O. Nr 6.

10) W sprawach organizacji i działalności na rzecz Funduszu Obrony Narodowej przestrzegana być winna, jak najdalej idąca, współpraca władz administracji ogólnej z władzami wojskowymi.

Organizacja działalności na rzecz F. O. N. oparta jest w zasadzie na strukturze wojska. Do czynności, związanych z organizacją akcji na szczeblu Ministerstwa Spraw Wojskowych, utworzono przy II Wiceministrze Sekretariat Funduszu Obrony Narodowej. W poszczególnych Dowództwach Okręgów Korpusów oraz garnizonach i jednostkach administracyjnych utworzono referaty dla spraw Funduszu Obrony Narodowej, jako organa wykonawcze we wszystkich sprawach akcji na rzecz F. O. N.

Zamiarem władz wojskowych jest, aby sama akcja zbiórki była objawem inicjatywy społecznej, z zachowaniem dla władz państwowych jedynie ogólnych dyrektyw, mających na celu techniczne przeprowadzenie i ułatwienie akcji.

Organizacja akcji powinna być tego rodzaju, by nie pociągała za sobą żadnych niepotrzebnych wydatków, zarówno dla celów propagandowych, jak tworzenia biur, tak, by w społeczeństwie wyrobiło się przekonanie, że dar, złożony na Fundusz Obrony Narodowej, będzie w całości użyty zgodnie z wolą ofiarodawcy, jedynie na cele właściwe, t. j. na siłę zbrojną.

11) Akcja Funduszu Obrony Narodowej nie jest pomyślane na pewien okres czasu, lecz winna nosić charakter stały.

Zadaniem jej jest, poza dążnością zasilenia zasobów materialnych, nastawienie psychiczne społeczeństwa w kierunku samoczynnego występowania i pobudzania idei obronności Państwa.

W IMIENIU MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH
II WICEMINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
SZEF ADMINISTRACJI ARMII

(—) inż. Litwinowicz Aleksander
generał brygady

MINISTER
SPRAW WOJSKOWYCH
Warszawa, dnia 29 lipca 1936 r.
Nr 4900-509/Og. BOA.
Tel. wewn. 2315.

Zał. Nr 2 do okól.
Nr 42/1937

F. O. N. — admistrowanie na szczeblu M. S. Wojsk.

Zarządzam następującą organizację i administrowanie Funduszem Obrony Narodowej:

1. Kierownictwo ogólne.

Zachowując w swym ręku:

— decyzje w sprawach przeznaczania na sprzedaż nieruchomości,

— ustalanie planu użycia Funduszu,

— oraz ogólne kierownictwo akcją na rzecz Funduszu Obrony Narodowej, —

Administrowanie Funduszem powierzam II Wiceministrowi Spraw Wojskowych Szefowi Administracji Armii.

2. Administrowanie.

Administrowanie Funduszem obejmuje:

— realizację sprzedaży nieruchomości i ruchomości,

— realizację planu użycia Funduszu,

— organizację i prowadzenie akcji na rzecz Funduszu Obrony Narodowej wśród społeczeństwa,

— przyjmowanie darów i zapisów oraz wszeikich innych wpływów na rzecz Funduszu Obrony Narodowej,

— prowadzenie rachunkowości, sprawozdawczości i kontroli Funduszu na zasadzie obowiązujących w wojsku przepisów,

— zarządzanie wypłat z rachunków Funduszu.

3. Organa wykonawcze.

Organami wykonawczymi i pomocniczymi II Wiceministra Spraw Wojskowych Szefa Administracji Armii w administrowaniu Funduszem są:

a) poszczególne resorty ogólne i fachowe M. S. Wojsk., a w szczególności:

Biuro Ogólno-Administracyjne — w zakresie zadań i prac organizacyjno-administracyjnych,

Biuro Budżetowe — w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości,

Korpus Kontrolerów — w zakresie kontroli Funduszu,

Departamenty i Biuro Przemysłu Wojennego — w zakresie prac wykonawczych i zadań opiniodawczych pod względem fachowym,

Wojskowy Instytut Naukowo Oświatowy — w zakresie działalności propagandowej przy współudziale sam. referatu prasowego M. S. Wojsk.

b) Do współpracy i pomocy w sprawach fachowych (prawnych, intendenckich, budowlanych i t. p.) wyznaczą Szefowie Departamentów i Biur odpowiednich referentów z podległego im personelu, którzy mają utrzymywać stały kontakt z Sekretariatem.

4. Sekretariat.

Do bezpośrednich prac wykonawczych o charakterze administracyjnym oraz manipulacyjnych — zostaje utworzony przy II Wiceministrze Spraw Wojskowych Sekretariat Funduszu Obrony Narodowej.

a) Skład tymczasowy:

Kierownik Sekretariatu — mjr. Idzik Marian
referenci: — 1 oficer młodszy (zarazem zastępca kierownika)
— 2 urzędników,
pomocnik kancelaryjny — 1 urzędnik,
— 1 maszynistka,
ponadto — 1 niższy funkcjonariusz (woźny).

b) Zadania Sekretariatu:

— centralizacja wszystkich zarządzeń M. S. Wojsk. w sprawach Funduszu Obrony Narodowej i jego realizacji;

— przygotowanie współpracy wewnątrz M. S. Wojsk. oraz wysyłanie na zewnątrz zarządzeń w sprawie akcji na rzecz Funduszu;

— utrzymanie łączności w celach współpracy z innymi ministerstwami i instytucjami państwowymi, instytucjami finansowymi i t. p.;

— prowadzenie ewidencji materiałowej ofiar;

— wszelkie inne sprawy ogólne i bieżące.

c) Wszystkie pisma wychodzące z Sekretariatu mają być zaopatrzone w nagłówek:

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Sekretariat Funduszu
Obrony Narodowej

Zarządzenia treści zasadniczej podpisuje Minister Spraw Wojskowych lub II Wiceminister Spraw Wojskowych Szef Administracji Armii (względnie jego zastępca).

Pisma treści informacyjnej, korespondencję wewnętrzną oraz w sprawach wykonawczych, wypływających z zarządzeń zasadniczych, podpisuje Kierownik Sekretariatu.

Adres Sekretariatu: Warszawa, ul. Służewska 7, tel. 8.19-38.

5. Zarządzenia wykonawcze.

Szczegółowe zarządzenia opracują niezwłocznie Szefowie zainteresowanych Departamentów (Biur).

6. Organizacja w Okręgach Korpusów.

Organizacja Funduszu Obrony Narodowej w Okręgach Korpusów reguluje rozkaz oddzielny.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
(—) Tadeusz Kasprzycki
generał dywizji

MINISTER
SPRAW WOJSKOWYCH
Warszawa, dn. 29 lipca 1936 r.
Nr 4900-510/Og. BOA.
Tel. wewn. 2315.

Zał. Nr 3 do okól.
Nr 42/1937

Organizacja pracy i akcja na rzecz F. O. N. w O. K.

W celu realizacji dekretu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o Funduszu Obrony Narodowej zarządzam:

1) Organizacja.

a) ogólnie:

Organizacja Funduszu Obrony Narodowej oparta jest na organizacyjnej strukturze wojska. Prace związane ze sprawami F. O. N. wchodzą w zakres czynności służbowych.

Kierownictwo Funduszu Obrony Narodowej sprawować będę osobiście. Administrowanie Funduszem powierzyłem II Wiceministrowi Spraw Wojskowych Szefowi Administracji Armii, który wykorzysta w tym celu odpowiednie resorty M. S. Wojsk. oraz utworzy specjalnie Sekretariat Funduszu Obrony Narodowej.

b) na szczeblu O. K.:

Dowódcy Okręgów Korpusów utworzą w sam. referatach ogólnych referat dla spraw F. O. N., rozszerzając o tę funkcję jeden z referatów dotychczasowych.

Referat ten ma być organem wykonawczym i pomocniczym Dowódcy O. K. we wszystkich sprawach związanych z Funduszem, jego realizacją i akcją wśród społeczeństwa oraz organizacją propagandy i jej komórek na terenie O. K.

Do fachowej współpracy z referatem dla spraw F. O. N. należy wykorzystać odpowiednie organa zainteresowanych służb.

c) w garnizonach i jednostkach:

We wszystkich Dowództwach podległych Dowódcom O. K., komendach garnizonów, jednostkach adm., szkołach, zakładach i t. p. należy wyznaczyć spośród podległego personelu oficerów lub urzędników, jako referentów dla spraw F. O. N. o analogicznym, jak w O. K., lecz odpowiednio zwężonym zakresie działania.

2) Wytyczne do prowadzenia akcji na rzecz F. O. N.

Przejawioną już samorzutnie inicjatywę i akcję społeczeństwa należy uporządkować i ująć w jednolite kierownictwo, stosując następujące wytyczne ogólne:

a) Dążyć do składania darów przede wszystkim w postaci pieniędzy i papierów wartościowych, zapisów oraz złota w sztabach i monetach złotych.

Dary pieniężne stanowią istotę i podstawą Funduszu.

Nie ograniczając ofiarności mas, składających drobne kwoty, należy wykorzystać na pierwszym miejscu sfery i źródła, mogące zasilić Fundusz darami o większej wartości.

b) Co do darów w naturze, należy dążyć do przewartościowania ich na gotówkę, o ile możności przez ofiarodawców.

Dary w naturze, o ile nie będą mogły być spieniężone przez ofiarodawców i złożone w postaci gotówki, będą przyjmowane jedynie w postaci:

1) żyta i owsa, składanego przez rolnictwo na warunkach, które poda Szef Dep. Intendentury M. S. Wojsk.,

2) gotowych produktów przemysłowych w postaci przedmiotów użytku wojskowego (sprzętu uzbrojenia, motorowego, lotnictwa, amunicji i tp.), w czym mieści się również ofiarność w formie zgłoszeń pracy w godzinach nadliczbowych.

c) Ofiarność społeczeństwa nie może być wywołana stosowaniem przymusu i nacisku. Przestrzegać zatem należy dobrowolności darów, propagując jedynie proporcjonalność ich do stanu posiadania ofiarodawcy.

d) Dążyć do bezpośredniego składania darów przez ofiarodawców drogą przez P. K. O. (konto Nr. 6) jeśli chodzi o gotówkę. Złoto i papiery wartościowe należy składać w oddziałach Banku Polskiego (papiery wartościowe również w Banku Gospodarstwa Krajowego), zaś produkty przemysłowe i rolne przez wyznaczone organa wojskowe.

W wypadkach powstania ewent. komitetów obywatelskich, nie mogą być zakładane przez nie specjalne konta P. K. O. na rzecz F. O. N., co najwyżej mogą być utworzone konta przelewowe na rzecz konta P. K. O Nr. 6, bez możności dokonywania jakichkolwiek wypłat. Unikać należy wszelkiej biurokracji, a więc tworzenia biur, pociągających za sobą wydatki, wysyłanie delegacyj i tp. i uszczuplania tym samym sum, zebranych na rzecz F. O. N.

3) Korespondencja.

Korespondencję w sprawach F. O. N. kierować do Sekretariatu Funduszu Obrony Narodowej—Warszawa, ul. Służewska 7, tel. 7-25-15.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
(—) Tadeusz Kasprzycki
generał dywizji

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

146.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 lipca 1937 r.

Ogłaszanie umów zbiorowych i orzeczeń dla robotników rolnych i dozorców domowych w „Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy".
(Nr. GL. 50-3).

Do
Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej zakomunikowało, że w związku z powołaniem do życia w myśl przepisów art. 22 ust. (3) ustawy o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 242) nowego wydawnictwa pod nazwą Zbiór Układów Zbiorowych Pracy, w którym tego rodzaju publikacje będą obecnie ogłaszane, odpada potrzeba ogłaszania tych publikacyj w Dziennikach Wojewódzkich.

Dla celów jednak wyłącznie informacyjnych z uwagi na to, że nie wszystkie publikacje tego rodzaju dotyczą obszaru danego województwa, wskazane było by podawanie w Dziennikach Wojewódzkich, wzorem Monitora Polskiego, do wiadomości publicznej faktów ukazywania się tych numerów Zbioru łącznie z wymienieniem ich treści, w których ogłoszone są publikacje odnoszące się do obszaru danego województwa.

Do powyższego winny się redakcje Dzienników Wojewódzkich zastosować.

W razie gdy dana publikacja ma szczególne znaczenie dla obszaru województwa—należy w miarę możności finansowych przedrukować ją w Dzienniku Wojewódzkim.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

147.

PISMO OKÓLNE

z dnia 13 lipca 1937 r.

w sprawie kursów organizowanych przez Instytut Komunalny w Warszawie.
(Nr SS. 40-38-30).

Do
P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Nawiązując do okólnika Nr 94 z dnia 30.XII.1936 r. w sprawie Instytutu Komunalnego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, iż Instytut Komunalny w Warszawie powiadomił o przystąpieniu do zorganizowania następujących kursów w okresie 1937/38:

1) Kurs 5 miesięczny dla sekretarzy gminnych i dla sekretarzy zarządów mniejszych miast niewydzielonych.

Program i warunki przyjęcia, jak na kurs pierwszy (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 37 poz. 255 z r. 1936).

Kurs się rozpocznie 4.X.1937 r. Podania o przyjęcie składać należy w czasie między 1—20 września 1937 r., przy czym Ministerstwo podkreśla, że w ciągu 11-tu lat istnienia tego typu kursów na Wolnej Wszechnicy Polskiej, a obecnie w Instytucie ukończyło kurs ten minimalny odsetek pracowników miejskich. Z powyższych względów niezbędnym jest obesłanie obecnych kursów również i urzędnikami miejskimi, lecz z wyłączeniem urzędników czysto kancelaryjnych.

2) Kurs 3 miesięczny dla pracowników administracji gminnej.

Program i warunki przyjęcia, jak na kurs pierwszy (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 37, poz. 255 z r. 1936).

Kurs się rozpocznie z początkiem roku 1938; dokładny termin zostanie podany w prasie samorządowej.

Podania składać należy w czasie 1—15.XII. 1937 r.

3) Kursy dla powiatowych inspektorów samorządu gminnego.

Jak to już Ministerstwo pismem z dnia 11 maja b. r. Nr SS. 40/38 8 Urzędom Wojewódzkim zakomunikowało, Instytut Komunalny organizuje kursy dla powiatowych inspektorów samorządu gminnego. Kursy te odbywać się będą w kilku turnusach. Każdy kurs składa się z dwu części, przy czym w bieżącym okresie szkolenia pierwsza część kursu odbędzie się jesienią b. r., a druga wiosną 1938 r. Podobnież i w okresie następnym 1938/39. Przewiduje się, iż w ciągu okresu szkoleniowego 1937/38 i 1938/39 kurs ukończą wszyscy powiatowi inspektorzy samorządu gminnego.

Projekt programu kursu, który był podany Urzędom Wojewódzkim i inspektorom samorządu gminnego, uległ w pewnej mierze przystosowaniu do zgłoszonych wniosków i w tej formie będzie realizowany na kursach.

W jesieni b. r. rozpocznie się pierwsza część kursów w następujących terminach:

I turnus 13.IX.— 2.X.1937
II „ 20.IX.— 9.X. „
III „ 11. X.—30.X. „

Odpowiadająca tym turnusom druga część kursów odbędzie się wiosną 1938 r. w terminach, które zostaną później podane. Opłata za kurs wynosi 60 zł.

W sprawie zgłaszania na kurs inspektorów z poszczególnych województw otrzymują Urzędy Wojewódzkie wskazówki oddzielnym pismem.

Plan kursów na okres 1937/38 pozwala stwierdzić, iż Instytut Komunalny w Warszawie, zgodnie z założeniami rozwija szerszą działalność, zasługując tym samym na jak najprzychylniejsze ustosunkowanie się do jego poczynań.

Wszelkich bliższych informacji o kursach udziela Sekretariat Instytutu Komunalnego — Warszawa, al. Jerozolimska 85.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 30 czerwca Nr 48 Rok 1937

Poz. 367. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1935/36.

Poz. 368. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowych kredytach na rok 1936/37.

Poz. 369. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38.

Poz. 370. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi.

Poz. 371. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o przedłużeniu okresu urzędowania tymczasowych organów ustrojowych gminy m. st. Warszawy.

Poz. 372. Ustawa z dnia 22 czerwca 1937 r. o sprzedaży i bezpłatnym odstąpieniu niektórych nieruchomości państwowych.

Poz. 373. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 czerwca 1937 r. o toku instancji i trybie postępowania władz przy wykonywaniu przepisów ustawy o stanie wyjątkowym.

Na podstawie art. 15 i 16 ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) zarządzam co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108).

§ 2. Powiatowa władza administracji ogólnej wydaje i przeprowadza zarządzenia, dotyczące:

a) dokonywania rewizji osobistej (art. 3 ust. (2));

b) dokonywania rewizji domowych i zajmowania przedmiotów (art. 4);

c) aresztowania (art. 3 ust. (2));

d) internowania i konfinowania na czas do dni 30 (art. 3 ust. (2));

e) wydalania z obszaru objętego stanem wyjątkowym (art. 3 ust. (2));

f) konfiskaty druków i innych utworów przeznaczonych do rozpowszechnienia (art 5 pkt 2));

g) zakazu zajmowania się rozpowszechnianiem druków bez zezwolenia (art. 5 pkt 4));

h) kontroli i przerywania produkcji, mających na celu odtwarzanie utworów (art. 5 pkt 6);

i) przeglądania korespondencji, przesyłek pocztowych i telegramów, zajmowania ich i konfiskaty oraz kontroli i przerywania rozmów telefonicznych i radiowych (art. 6);

j) zawieszania i ograniczania działalności zrzeszeń na obszarze nie przekraczającym jednego powiatu (art. 7 pkt 2) lit. a));

k) roztaczania nadzoru nad działalnością zrzeszeń i przeglądania ich akt (art. 7 pkt 2) lit. b));

l) nakazywania zawiadamiania władzy o posiedzeniach władz i organów zrzeszeń oraz wysyłania na posiedzenia te swych przedstawicieli (art. 7 pkt 2) lit. c));

m) uchylania i zawieszania wykonania uchwał, powziętych przez władze i organa zrzeszeń (art. 7 pkt 2) lit. d));

n) zakazywania zmów pracodawców i pracowników oraz związanej z tym działalności (art. 7 pkt 2) lit. e)).

§ 3. Wojewódzka władza administracji ogólnej wydaje i przeprowadza zarządzenia, dotyczące:

a) internowania i konfinowania na czas dłuższy niż dni 30 (art. 3 ust. (2));

b) wprowadzania cenzury prewencyjnej dla druków i wszelkich utworów przeznaczonych do rozpowszechniania (art. 5) pkt 1));

c) zawieszania czasopism oraz odbierania debitu pocztowego i ograniczania rozpowszechniania czasopism, druków i wszelkich utworów przeznaczonych do rozpowszechniania (art. 5 pkt 2));

d) zakazu wydawania czasopism bez zezwolenia (art. 5 pkt 3));

e) zakazu wykonywania przemysłu i zawodu drukarskiego i graficznego (art. 5 pkt 5));

f) wprowadzania cenzury prewencyjnej utworów, przeznaczonych do odtwarzania publicznego (art. 5 pkt 6));

g) udzielania zezwoleń na tworzenie nowych zrzeszeń i oddziałów (art. 7 pkt 1));

h) zawieszania i ograniczania działalności zrzeszeń na obszarze większym niż jeden powiat (art. 7 pkt 2) lit. a)).

§ 4. (1) W zarządzeniu internowania winno być określone, że odstawienie do miejsca internowania następuje przymusowo. W zarządzeniu konfinowania lub wydalenia władza może nakazać przymusowe odstawienie do miejsca konfinowania lub do granicy obszaru, z którego następuje wydalenie.

(2) W zarządzeniu konfinowania lub wydalenia władza może ponadto określić drogę przejazdu osoby konfinowanej lub wydalanej, czas opuszczenia miejscowości, w której osoba ta przebywa, czas opuszczenia obszaru, z którego wydalenie następuje, oraz czas zgłoszenia się w miejscu konfinowania i urząd, w którym zgłoszenie to ma nastąpić.

§ 5. Zakaz zakładania bez zezwolenia nowych zrzeszeń i oddziałów, o którym mowa w art. 7 pkt 1), dotyczy wszelkich zrzeszeń, zarówno tych, które nie podlegają obowiązkowi reje-

stracji lub zgłoszenia, czy też uzyskania zezwolenia, jak i tych, które obowiązkowi temu podlegają, bez względu na to, jaka władza jest właściwa dla dokonywania rejestracji lub przyjmowania zgłoszeń albo udzielania zezwoleń.

§ 6. Zarządzenia przewidziane w § 2 punkty: g), l) i n) oraz w § 3 punkty: b), d) i f) winny być ogłaszane w dzienniku wojewódzkim oraz podawane do publicznej wiadomości w sposób, przyjęty w miejscu zastosowania.

§ 7. (1) Dezyzje władz doręcza się w zasadzie stronom na piśmie.

(2) Jeśli zwłoka grozi niebezpieczeństwem, decyzje ogłasza się interesowanym ustnie; ogłoszenie zastępuje wówczas doręczenie.

(3) Osobie, której decyzję ogłoszono, przysługuje prawo żądania doręczenia decyzji na piśmie; doręczenie powinno nastąpić w terminie 5 dni od dnia zgłoszenia żądania.

§ 8. (1) Decyzje wydawane w trybie rozporządzenia niniejszego są natychmiast wykonalne, o ile w nich nie wskazano terminu późniejszego.

(2) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji, o ile władza, która decyzję wydała lub instancja odwoławcza nie postanowi inaczej.

§ 9. Decyzje wydawane w wykonaniu uprawnień, wynikających z art. 6, powinny być podawane do wiadomości właściwym urzędom pocztowym na piśmie, telegraficznie lub telefonicznie. Decyzje telefoniczne powinny być potwierdzane na piśmie w ciągu 24 godzin. O decyzjach tych władze powinny zawiadamiać równocześnie właściwe terytorialnie Dyrekcje Okręgu Poczt i Telegrafów.

§ 10. (1) Decyzja w sprawie aresztowania (§ 2 pkt c)) mieści w sobie zarazem uprawnienie dla organu wykonawczego do przeprowadzenia rewizji osobistej, a decyzja w sprawie dokonania rewizji domowej (§ 2 pkt b)) — uprawnienie do zajęcia przedmiotów.

(2) Decyzja w sprawie aresztowania może być połączona z decyzją dokonania rewizji domowej.

§ 11. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 219).

Poz. 374. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1937 r. o zniesieniu, utworzeniu i zmianie granic gmin wiejskich w powiecie tureckim, województwie łódzkim.

Poz. 375. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Poz. 376. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.

z 1 lipca Nr 49 Rok 1937

Poz. 377. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 29 maja 1937 r. protokołu dodatkowego do protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Talinnie dnia 23 lutego 1937 r.

Poz. 378. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Na podstawie art. 8 pkt a), b), c), d), e), g) i art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej“ i „Ministerstwo Opieki Społecznej“ (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 27) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisowi § 8 ust. (3) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643), nadaje się brzmienie następujące:

„Powłoki sztuczne powinny być sporządzone z materiału przezroczystego, jasnego i nieszkodliwego dla zdrowia; mogą one być barwione jedynie barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności w myśl przepisów szczególnych“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 379. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) zarządzam co następuje:

§ 1. Za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia uznaje się:

1) substancje odurzające:

a) liście koka (folia Cocae) i ich przetwory;

b) konopie indyjskie (Cannabis Indicae) i ich przetwory;

2) pochodne substancyj odurzających i ich sole i przetwory:

a) dwuhydrokodeinon (Dikodid);

b) dwuhydrooksykodeinon i jego sól Eukodal;

c) dwuhydromorfinon i jego sól Dilaudid oraz ich przetwory;

d) dwuhydromorfina i jej sól Paramorfan;

e) acetylodwuhydrokodeinon, czyli acetylodwumetylodwuhydrotebaina i jej sól Acedikon;

f) sole i estry substancyj odurzających wymienionych pod lit. a) — e) oraz przetwory zawierające te sole i estry;

g) N-oksymorfina (genomorfina) i jej przetwory;

h) pochodne N-oksymorfiny oraz inne pochodne morfinowe o azocie pięciowartościowym, jak również przetwory tych pochodnych;

i) ekgonina i wszystkie jej pochodne mogące przemysłowo służyć do jej regeneracji;

j) tebaina, jej sole i przetwory;

k) etery morfinowe (jak benzylomorfina i inne), ich sole i przetwory, z wyjątkiem metylomorfiny (kodeiny) i etylomorfiny (dioniny) oraz ich soli i przetworów;

l) tropokokaina, jej pochodne i przetwory;

m) kannabina i jej sole oraz nalewka (tinctura) i wyciąg (extracum) z konopi indyjskich (Cannabis Indicae).

§ 2. Jako przetwory substancyj, wyszczególnionych w art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559), oraz substancyj i pochodnych wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia niniejszego rozumie się wszystkie preparaty zawierające w swoim składzie którąkolwiek z tych substancyj, bez względu na postać preparatu (płyn, proszek, maść i t. p.), jak np. Tinctura Opii, Opium concentratum, Eumeconum, Trivallinum, Narcophinum, Laudanonum i t. p.

§ 3. Substancje i ich przetwory wymienione w § 1 pkt 1) oraz pochodne substancyj odurzających, ich sole i przetwory wymienione w § 1 pkt 2) i w § 2 rozporządzenia niniejszego podlegają przepisom ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559).

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 miesiące po ogłoszeniu.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 304) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 22 lutego 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 276).

Poz. 380. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 czerwca 1937 r. o czynnościach rozrachunkowych związanych z obrotem towarowym i turystycznym polsko-węgierskim.

Poz. 381. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na jabłka, winogrona, morele, brzoskwinie, arbuzy i sok winogronowy.

Poz. 382. Oświadczenie rządowe z dnia 12 czerwca 1937 r. w sprawie przystąpienia Liberii do Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej z dnia 12 kwietnia 1933 r., dotyczącej żeglugi powietrznej.

Poz. 383. Oświadczenie rządowe z dnia 12 czerwca 1937 r. w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r. oraz do protokołu dodatkowego z dnia 8 lutego 1935 r. i do protokołu dodatkowego z dnia 5 września 1935 r. do tejże konwencji.

Poz. 384. Oświadczenie rządowe z dnia 15 czerwca 1937 r. w sprawie złożenia przez Rząd Brytyjski deklaracji o rozciągnięciu na niektóre terytoria brytyjskie konwencji międzynarodowej z dnia 24 kwietnia 1926 r., dotyczącej ruchu samochodowego.

Poz. 385. Oświadczenie rządowe z dnia 15 czerwca 1937 r. w sprawie złożenia przez Albanię dokumentu ratyfikacyjnego Umów Światowego Związku Pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.

z 7 lipca Nr 50 Rok 1937

Poz. 386. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień układu płatniczego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Poz. 387. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach.

Na podsawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 29 marca 1933 r. w sprawie wysokości odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 255) zarządzam co następuje:

§ 1. Najwyższą granicę odsetek (korzyści) od wkładów i innych lokat pieniężnych ustalam:

a) dla komunalnych kas oszczędności, Galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie, Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, Ukraińskiej Szczadnyci w Przemyślu i Krajowej Kasy Pożyczkowej w Poznaniu — na 5% w stosunku rocznym;

b) dla komunalnych kas oszczędności w których suma wkładów oszczędnościowych nie przekracza 500.000 zł, spółdzielni i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych — na 5½% w stosunku rocznym.

§ 2. (1) W granicach, określonych w § 1, wysokość stopy procentowej może być różniczkowana w zależności od różnych typów wkładów i lokat pieniężnych.

(2) W ciągu dni 15 od daty ogłoszenia rozporządzenia niniejszego powinny być nadesłane projekty co do zróżniczkowania stopy procentowej przez:

a) związki komunalnych kas oszczędności — co do komunalnych kas oszczędności;

b) Przewodniczącego Rady Spółdzielczej — co do spółdzielni trudniących się czynnościami bankowymi;

c) Państwowy Bank Rolny — co do gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych;

d) Komisarza Rządowego Centralnej Kasy Spółek Rolniczych w Warszawie — co do tej instytucji;

e) Galicyjską Kasę Oszczędności we Lwowie;

f) Krajową Kasę Pożyczkową w Poznaniu;

g) Ukraińską Szczadnycię w Przemyślu — celem zatwierdzenia przez Ministerstwo Skarbu.

§ 3. Zróżniczkowane stawki stopy procentowej od wkładów i innych lokat pieniężnych obowiązują po upływie 15 dni od daty zatwierdzenia, nie wcześniej jednak jak 1 sierpnia 1937 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1937 r., a w odniesieniu do wkładów i innych lokat pieniężnych złożonych przed dniem 1 sierpnia 1937 r. — po upływie terminu umowy.

§ 5. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1933 r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 733).

Poz. 388. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Poz. 389. Oświadczenie rządowe z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu polsko-szwedzkiego, podpisanego w Warszawie dnia 3 lipca 1936 r., zmieniającego protokół handlowy polsko-szwedzki, podpisany dnia 21 października 1933 r.

z 12 lipca Nr 51 Rok 1937

Poz. 390. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o wykonywaniu zasady nieinterwencji w sprawy wewnętrzne Hiszpanii.

Poz. 391. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o ratyfikacji porozumień w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 17 i 18 marca 1937 r. oraz dnia 30 kwietnia 1937 r., o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Poz. 392. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o ratyfikacji protokołu dodatkowego, podpisanego w Brukseli dnia 7 stycznia 1937 r. do układu dodatkowego z dnia 2 marca 1936 r. do traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unią Ekonomiczną Belgijsko-Luksemburską z dnia 30 grudnia 1922 r.

Poz. 393. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o ratyfikacji podpisanej w Warszawie dnia 20 lutego 1937 r. umowy między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie przedłużenia umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r.

Poz. 394. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o ratyfikacji podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Poz. 395. Ustawa z dnia 3 lipca 1937 r. o ratyfikacji układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r.

Poz. 396. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych.

Poz. 397. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Poz. 398. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1937 r. Przepisy wykonawcze do prawa karnego skarbowego.

Poz. 399. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1937 r. w sprawie przeniesienia siedziby jednego sędziego śledczego z Łucka do Horochowa.

Poz. 400. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 1937 r. w sprawie ustalenia liczby i siedzib sędziów śledczych w okręgu Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Poz. 401. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa.

Na podstawie art. 6, 7 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 roku Nr 11, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepis § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 34. Właściwi wojewodowie władni są wyłączać poszczególne osiedla lub ich części, jak również całe tereny strefy nadgranicznej lub pasa granicznego spod wszystkich lub niektórych ograniczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym. Wyłączenia te mogą również obejmować tylko pewne kategorie osób".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 402. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1937 r. w sprawie regulowania cen wytworów hutniczych na rynku krajowym.

Poz. 403. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 12 czerwca 1937 r. o sprostowaniu błędu w tekście oświadczenia rządowego w sprawie złożenia przez Finlandię dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej z dnia 21 czerwca 1926 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 30 czerwca Nr 146 Rok 1937

Poz. 243. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 244. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-węgierskiego.

z 1 lipca Nr 147 Rok 1937

Poz. 245. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 246. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1937 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów i posterunków celnych.

z 2 lipca Nr 148 Rok 1937

Poz. 247. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 248. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 czerwca 1937 r. ustalające dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

z 3 lipca Nr 149 Rok 1937

Poz. 249. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Krotoszyna.

z 5 lipca Nr 150 Rok 1937

Poz. 250. Zarządzenie o nadaniu Wielkiej Wstęgi Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 251. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1937 r. w sprawie nadania herbu miastu Konstantynowowi Łódzkiemu.

z 6 lipca Nr 151 Rok 1937

Poz. 252. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 253. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 7 lipca Nr 152 Rok 1937

Poz. 254. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 255. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 256. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1937 r. w sprawie umorzenia trzeciej raty 5% pożyczki konwersyjnej z roku 1924.

z 8 lipca Nr 153 Rok 1937

Poz. 257. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1937 r. o zmianie nazwy osady Rohożnica w powiecie wołkowyskim, województwie białostockim.

z 9 lipca Nr 154 Rok 1937

Poz. 258. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1937 r. w sprawie umorzenia 21 raty 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926.

z 10 lipca Nr 155 Rok 1937

Poz. 259. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1937 r. w sprawie umorzonych obligacji 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej.

z 12 lipca Nr 156 Rok 1937

Poz. 260. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 261. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 13 lipca Nr 157 Rok 1937

Poz. 262. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1937 r. w sprawie wylosowanych bonów funduszu inwestycyjnego.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.